

SAMORASTNIK

(glasilo predmetne stopnje)

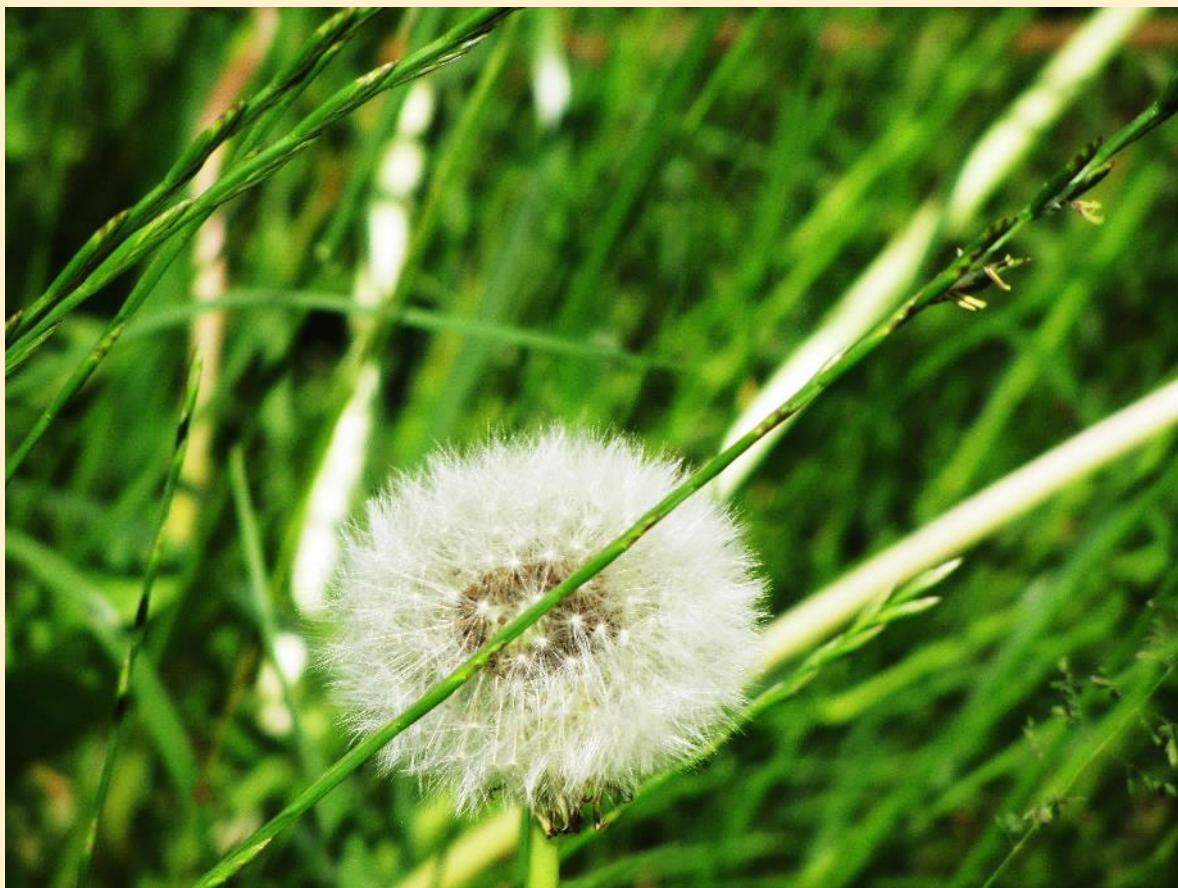
Foto: Matic Čuk Mikeln, 8. a

**OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem
2023/2024**

UVODNIK

Pred nami je **literarni del** celoletne bere objav, priznanj, nagrad ..., ki sem jih popestrila s fotografijami, kar so učenci v različnih letnih časih na različnih koncih (doma, v času pouka oz. dejavnosti, ki jih realiziramo ob rednem pouku, v prostem času, na izletih ali počitnicah, med vikendi ...) ujeli v svoje objektivne. Vse literarno-novinarske prispevke najdete zbrane po mesecih na spletni strani šole v rubriki DOGAJANJE pod datoteko ŠOLSKI ČASOPIS <https://www.os-prezih.si/solski-casopis/>. Trudila sem se za vse prežihovce in starše naših učencev, da ste/so lahko sproti spremljali naš utrip življenja. Vse dejavnosti sem dolga leta skrbno urejala v Samorastniškem utripu in/ali v Samorastniku. Tokrat je pred vami moje zadnje glasilo. Naslednja leta (če mi bo dobra vila naklonjena) bom z veseljem listala Samorastnike in sledila aktivnostim svojih prežihovcev.

Želim vam lepe in brezskrbne počitniške dni pa seveda veliko literarnega in fotografskega navdiha. Ostanite še naprej ustvarjalni.

Vanja Benko, mentorica glasila

**Ko se poletje prebudi,
morje zašumi.
Vsi v vodo hitijo,
kopati si želijo.**

Na morju je prima,
tam res dobra je klima.
Gremo sedaj vsi plavat,
do večera se zabavat.

**Poletje je zabavno doživetje,
takrat raste lepo cvetje.
Ko valovi zašumijo,
bogovi morja se zbudijo.**

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Ožbej Gradišnik, 9. b

NAREČNI FESTIVAL – Vsaka vas ima svoj glas

(Muta, 6. oktober 2023) – vseslovenski natečaj

Vljudno vas vabimo na 6. šolski narečni festival

v petek, 6. 10. 2023, ob 17. uri v telovadnici Osnovne šole Muta.

Poleg učencev OŠ Muta se bodo v svojem narečju predstavili tudi nagradjeni učenci slovenskih osnovnih šol in otroci vrtca.

Vabljeni na prijetno druženje ob glasbi, plesu in narečni besedi.

Častna pokroviteljica dogodka je predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar.

Ogled znamenitosti Mute in kulturna prireditev nagradjencev

ČESTITAMO nagrajencema – Živi Rizvič in Vorancu Ogrisu!

Emin Muratović, 7. b

Pod Uršljo goro vijejo se naše RAVNE,
lepe, čiste in v daljni okolici slavne.

Železarna včasih kakšen hrup naredi,
a RAVENČANI tega navajeni smo vsi.

Krasi Poseka, park jih in jezero,
ljudje tu se vsi počutijo veselo.

Lepa je RAVENSKA narava naša,
še posebej, ko s soncem se ponaša.

Na vseh straneh kakšen hrib stoji,
na njem narava odpira si oči.

Hana Gerdej, 9. b

Emin Muratović, 7. b

Nika Gostenčnik, 8. b

Ravne na Koroškem so res lep kraj,
so kot zemeljski raj.

Forma vive naše mesto krasijo,
v objemu hribčkov in nižin stojijo.

Na Ravnah veliko delovnih (pridnih) ljudi živi,
guštanjski grad v parku stoji,
ponosni nanj smo vsi,
ker v njem knjižno bogastvo živi.

Vsak domačin – Ravenčan povedati zna,
da Ravne najlepši park daleč naokoli ima.

Po njem sprehodimo se in na klopci posedimo,
nato spet v vsakdanjik z novo energijo pohitimo.

Vsaka noč da prebivalcem novo moč.
Povemo še nekaj v narečju po domače,
grta pa dovta vsak Ravenčan skače.

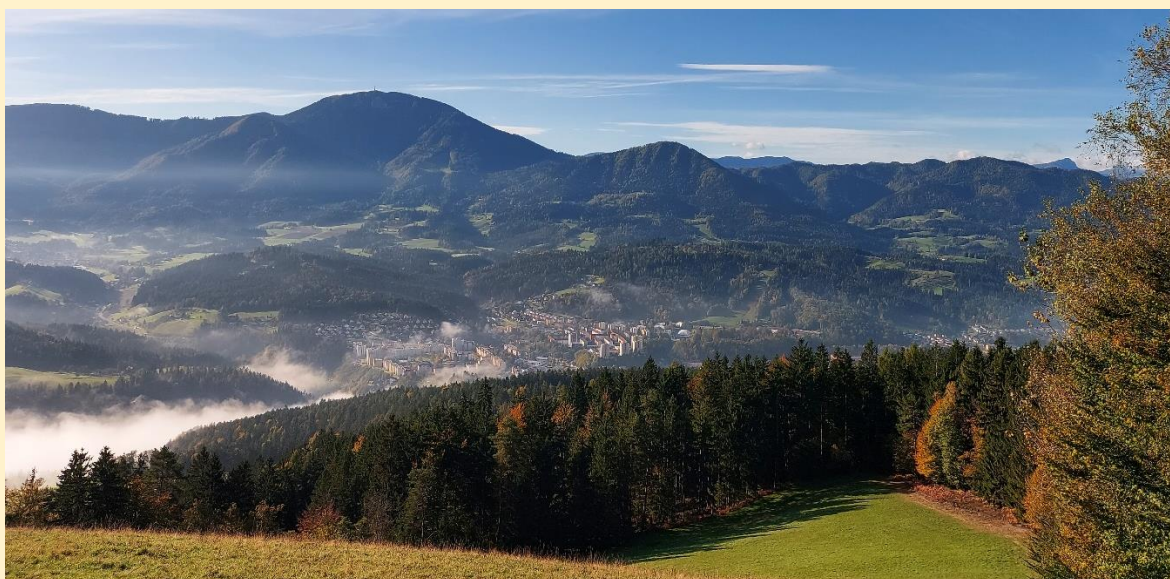
Tukaj te doleti veliko smeha,
zabava se hitro ne neha.

Tu narava je res nora,
lepa je kot naša Uršlja gora.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Voranc Ogris, 9. a

Amadej Kotnik Jauk, 8. a

Voranc Ogris, 9. a

Ravne mesto zgodovine je,
saj tu kuje štiristo let železo se.
Pradedje naši so kovali cele dneve in noči,
ker ravensko jeklo po svetu kupovali so vsi.

Na Koroškem Prežihov Voranc bil je doma,
zato naša šola po njem ime ima.

Solzice naš simbol so,
v Peklu v Kotljah rastejo.

Ob grajskem parku grad stoji,
v njem grof je Thurni so bili.
Danes v njem je knjižnica,
v njej Prežihova dela so doma.

Lena Merkač, 8. b

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Amadej Kotnik Jauk, 8. a

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Hana Gerdej, 9. b

Eman Horozović, 7. a

V našem lepem mestu radi živimo,
kar v pesmih pogosto govorimo.
Sosedje pomagamo si,
ko nas nesreča doleti.
Če potrebuješ pomoč,
je Ravenčan tukaj zate dan in noč.

Korošci skupaj držimo,
ko si kaj močno želimo.
Za to se že leta borimo,
da tretjo razvojno os dobimo.
Popeljala nas bo hitreje v svet,
s tem uresničil se bo naš obet.

Ožbej Gradišnik, 9. b

Tine Kamnik, 8. b

Amadej Kotnik Jauk, 8. a

Tine Kamnik, 8. b

JESEN je spet z nami,
prišla je isti čas kot lani.
Zdaj sonce poslavlja se in joka,
vsak, ki mrzlega ne mara, stoka.
Listi zdaj hitijo,
da hitro barvo spremenijo.
Jesen je res lepa,
ko čarobnost barv se prepleta.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Tjaša Večko, 9. a

Tilen Volker, 8. a

IZJEMEN USPEH NAŠEGA UČENCA Matica Čuka Mikelna NA PRVIH POTEH FILMSKEGA USTVARJANJA

Filmski tabor Kolpa 2023

Kratki igrani film, ki je nastal ob inspiraciji zgodb iz knjige Poljanska dolina ob Kolpi - dolina zgodb.

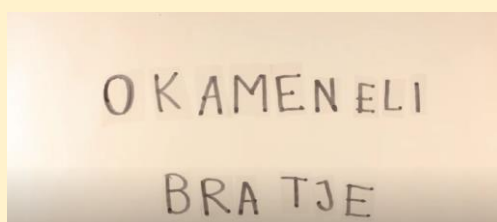
MENTORICA: Brina Fekonja

USTVARJALCI IN SCENARISTI: Brina Fekonja, Eva Šumak, **Matic Čuk Mikeln** in Nataša Planinc.

Filmski tabor Kolpa 2023 je organiziral Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj:

Potekal je med 21. in 23. avgustom 2023 v Gorenjih Radencih v Poljanski dolini ob Kolpi.

Na taboru je v štirih filmskih delavnicah ustvarjalo 24 mladih med 13 in 19 let starosti z vseh koncev Slovenije. Partnerji v projektu so bili: Adrian film, Ekonomska šola Novo mesto in Zavod Dagiba. Filmski tabor Kolpa 2023 sta sofinancirala: Slovenski filmski center, javna agencija in Občina Črnomelj.

PEDAGOŠKA AKCIJA DRUŠTVA INVALIDOV MEŽIŠKE DOLINE IN ZVEZE DELOVNIH INVALIDOV SLOVENIJE - LITERARNI NATEČAJ 2023

DRUGAČNOST,

to ni temačnost.

Drugačni zaslužijo si srečo,
ni važno imeti bogastva polno vrečo.
Vsakdo, ki je v svojem življenju borec,
ne pomeni, da je norec.
Prijaznost je vredna več kot denar,
važno je, da ti je za človeka mar.

Počuti se dobro,
nikoli tesnobno,
ljubezen naj v zraku šumi,
da vsak spoštovani se ob tem prebudi.
Tudi slepota je lahko lepota
in gluhotata je prav tako vrednota.

Vsakdo si kdaj zaželi olajšave
za svoje težave.
Če skupaj stopimo,
vse skrbi lahko odklopimo.
Vsakdo, ki ga doleti invalidnost,
želi si za vse ljudi previdnost.
Vsakič, ko vidi stopnice,
si predstavlja bodice.

Vemo, da ljubezen
premaga vsako bolezen.

Vsi zaslužijo si toplino,
ljubezen in milino.
Pokaži, da ti je za vsakogar mar,
vsakdo ima v življenju svoj dar.

Vsi na svetu imamo nešteto možnosti,
vsakdo si zasluži nove priložnosti.
Vsem ljudem za sočloveka srce bije,
paziti moramo, da se prehitro ne razbije.
Že jutri te lahko nevšečnost doleti,
ki jo zmoremo skupaj premagati
in nikoli ne smemo drug nad drugim obupati.

Tisoče zvezd je sijalo zate,
ne skrbi, verjamem vate.
Sreča prišla ti bo naproti,
verjemi, da si na pravi poti.

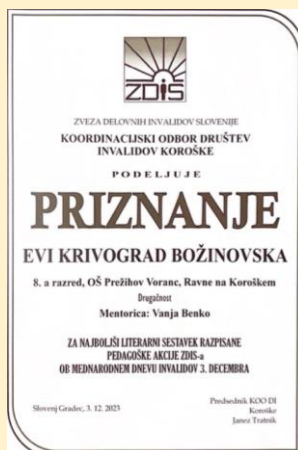
Eva Krivograd Božinovska, 8. a

V nedeljo, 3. decembra, je bila ob **Mednarodnem dnevu invalidov** popoldne v Slovenj Gradcu regijska prireditev Društva invalidov. Naša osmošolka Eva Krivograd Božinovska je za svojo pesem prejela priznanje/nagrado.

Eva, ISKRENE ČESTITKE

(tudi za nagrado DI Mežiške doline in Zveze invalidov Slovenije)!

Vanja Benko, učiteljica

BOŽIČ je pred nami,
jelenov je zunaj mnogo več kot lani.
Lučke na hišah so kot vsako leto,
čakanje na Božička je napeto.

Jelko postavimo,
piškote in mleko za Božička nastavimo.
Božiček na sankah leti,
da vsem pismom po svetu ugodí.

Ko darila pod smrečico ležijo,
vsi otroci veseli priletijo.
Za božič važna je družina,
toplina, ljubezen in milina.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Ožbi Slatinšek, 8. b

Izaja Miševski in Eman Horozović sta sodelovala na literarnem natečaju **KRALJA MATJAŽA**, ki ga vsako leto kot vseslovenski natečaj razpiše Občina Črna. Oba sta se uvrstila med zmagovalce in nagrajence v svoji kategoriji literarnih del. Iskrene čestitke!

FOTOGRAFIJI sta s podelitve v Črni, v nedeljo, 28. 1. 2024.

Pred davnimi časi živel je **vojščak**,
ki je bil po srcu pravi **junak**.
Kralj MATJAŽ se je imenoval,
revežem rad je svoje **bogastvo** dajal.

Pred Turki svojo Alenčico je ubranil,
potem se v pokoj je odpravil.
Če **kralj MATJAŽ** se kdaj prebudil bo,
našo dolino in domovino spremenil bo v čisto zlato.

Pod goro Peco še vedno v votlini trdno spi,
mi pa čakamo, da se čudežno prebudi.
Ko se mu bo brada devetkrat okoli mize ovila,
se bo koroška legenda o kralju **MATJAŽU** obnovila.

Našel bo **kralj MATJAŽ** mavrični ključ
in z njim bo **prižgal** čarobno luč.
Zažarel bo v miru naš planet
in s svobodo bo odet cel svet.
Ljudje si bomo roke podali
in **spoštovanje** drug drugemu predali.
Ne bo več **mraza** ne **poplav**,
ne bo **sovraštva** in vse bo prav.
Zgnetli bomo iz **ljubezni** kruh,
da ne bo več **lačnih** ust.

Širili bomo **prijateljstvo** preko morja,
neba in **državnih** meja.
To vse se zgodilo bo,
ko **kralj MATJAŽ** se prebudil bo.

Izaja Miševski, 8. b

Amadej Kotnik Jauk, 8. a

KRIŽ-KRAŽ, KRALJ MATJAŽ

Poiščite besede, ki se skrivajo v KRIŽ-KRAŽU, in so vezane na našega legendarnega junaka KRALJA MATJAŽA (legenda, svoboda, zlato, siva brada, votlina, domovina, križ kraž, gora Peca, junak, vojščak). Želim vam obilo užitkov ob iskanju.

Eman Horozović, 7. a

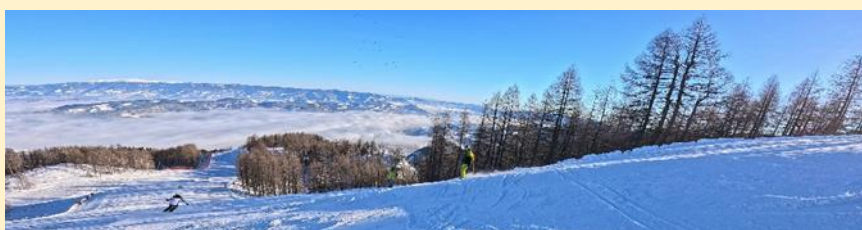
S	V	L	A	P	K	P	C	T	J	H	K	T	O
K	A	E	F	G	R	G	M	G	V	S	A	S	K
A	D	G	Č	H	I	T	L	A	O	A	N	I	A
N	O	E	I	J	Ž	V	C	I	J	M	T	R	K
I	B	N	B	C	K	O	R	O	Š	K	C	K	Č
V	O	D	J	P	R	T	B	P	Č	C	V	K	A
O	V	A	K	R	A	L	J	M	A	T	J	A	Ž
M	S	H	V	A	Ž	I	N	B	K	D	C	N	P
O	Z	L	A	T	O	N	J	H	U	R	D	U	C
D	F	G	G	O	R	A	P	E	C	A	A	J	A
L	B	C	E	D	A	D	A	R	B	A	V	I	S

Lena Merkač, 8. b

Klemen Mlinar, 8. a

Matic Čuk Mikelc, 8. a

ZIMA je letni čas, ki je prima.
Beli sneg pobeli strehe,
vsi pripravljeni smo na snežne grehe.

Sani po snegu drsijo,
otroci se zabavajo in vreščijo.
Vsi obleči se hitijo,
saj snežnih vragolij si želijo.

Zima je lepa,
v leto je vpeta.
Gremo zgradit snežaka,
pravega zimskega junaka.

Na glavi pisker ima,
namesto nosa korenček,
v roki metlo
in otroke razveseliti zna.

Zima prišla je isti čas kot lani,
pridi še ti se zabavat z nami.
Opazujmo snežne utrinke,
saj zunaj padajo snežinke.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Vid Merkač, 8. b

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Tilen Volker, 8. a

ZIMA JE LEPA,
še lepša je pomlad,
ko ptički zapojo
in kmet pripravlja njivico.
Poleti žita dozore,
z njimi žitne skrinje napolnijo se vse.
Jeseni listje z dreves odpadlo bo,
v deželo spet ZIMO PRINESLO BO.

Tilen Volker, 8. a

Nejc Peršak, 7. b

PREŠERNOV DAN

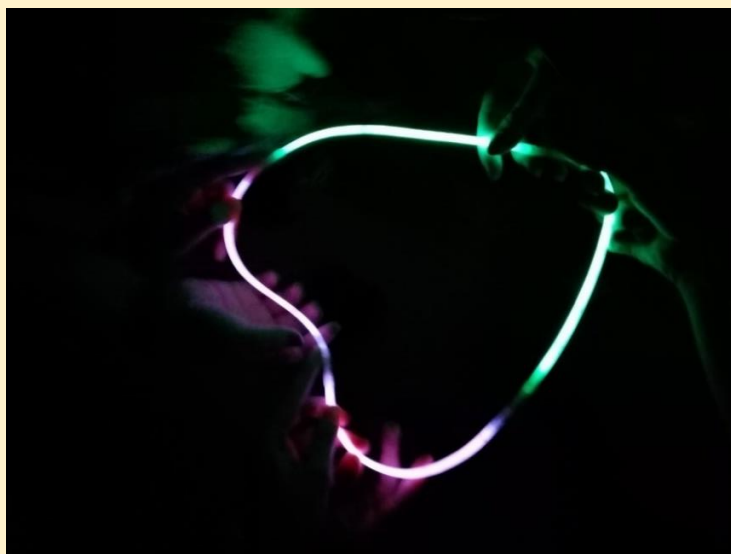
je po vsej Sloveniji znan.
Praznujemo ga v čast Franceta Prešerna,
saj on res pisal je dela izvirna.

S svojimi verzi je očaral ljudi,
da bi živeli v miru in ljubezni.
Zdravljica nas Slovence združuje v pesmi,
ob njej vsi stojimo v vrsti, resni.

Slovenski narod je ponosen nanj,
saj ustvarjal je umetnost kot iz sanj.
S svojo poezijo je zasijal
in našo kulturo na visok nivo podal.

France Prešeren, tvoja pesem še danes živi,
v srcih Slovencev vseskozi spi.
8. februar pomemben dan je,
saj ta za nas Slovence državni praznik je.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Olta Hoti, 8. a

Valentinovo je praznik ljubezni,
ker vsi v srcu smo nežni.

Rože cvetijo in zaljubljeni potujejo,
veselje in ljubezen povsod kraljuje.

Parčki se objemajo in poljubčke delijo,
srčki, rožice in čokoladke naokrog delijo.
Srečo in toplino drug drugemu izmenjujejo,
vse je tako sladko, kot da sanje se uresničujejo.

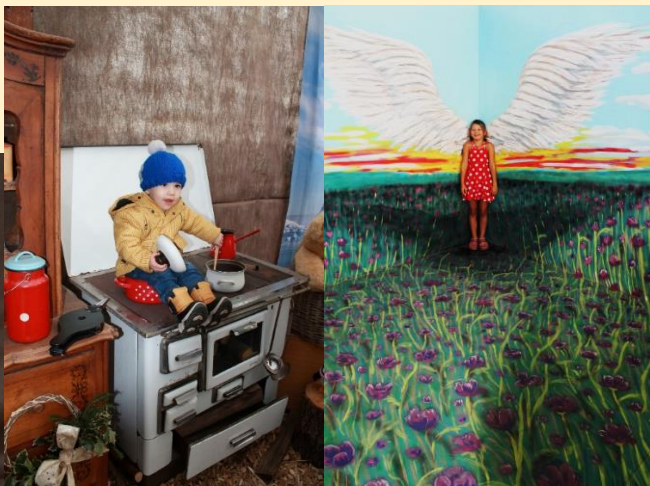
Valentinovo je čas, ko se ljubezen slavi,
ko srca utripajo in nas Valentinček za roke drži.

To je praznik, ki nas spomni,
kako pomembno je imeti nekoga,
ki nas ljubi do groba.

14. februarja naj vse okoli tebe
s praznikom se zlije
in tvoje srce zapleše v ritmu
ljubezenske melodije.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

SODELOVALI smo na 5. mladinskem fotografskem natečaju **PORTRET 2024**, ki ja je razpisal Mladinski center Jesenice ZAVOD ZA ŠPORT JESENICE. **ČESTITAMO** našim učencem, katerih fotografije so bile izbrane za razstavo (Nejcu Peršaku, Ožbiju Slatinšku in Vorancu Ogrisu; Ožbijeve Zasanjana mama, Vorančeva Skrivalnice, Nejc pa ima 3 (3je škratje, Lonček kuha in Polet).

Nejc Peršak, 7. b

Ožbi Slatinšek, 8. b

Voranc Ogris, 9. a

Matej Krivograd, 7. b

DAN ŽENA

vsak zemljan pozna.
Na ta dan žene so v prednosti
in še v večji vrednosti.

Šopke in čokolade vsa dekleta dobijo
in se vsega lepega razveselijo.
Poln ljubezni,
smeha in čarobnih trenutkov
naj bo ta dan,
ker ženske so posebne,
so bitja iz sanj.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Ožbej Gradišnik, 9. b

Ožbi Slatinšek, 8. b

Tjaša Večko, 9. a

Elhame Bajrami, 8. a

Anej Adam, 8. a

POMLAD je čas,
ko **rožice** cveto in **ptički** pojo.
Narava se prebuja
in srečo v nas zbuja.

Sončni žarki na nebu že višje so,
po obrazu nas **nežno božajo**.
Dnevi vse daljši so
in na sprehode vabijo.

To je čas,
ko **ptički pojo** in **se ženijo**.
Pomlad je res lep letni čas,
ki prinese **veselje** v vas.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Mati je **SONCE** v življenju,
tudi v najhujših trenutkih in trpljenju.
Je kot **SVETLOBA**, ki te vedno objame
in te nikoli ne prizadene.

Vedno je tu, ko jo potrebuješ
in pomaga tudi takrat, ko v dvomih pluješ.
Ob materinskem dnevu zaželim ji vse najboljše,
saj rada jo imam bolj, kot je veliko veselje.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

MOJA RODNA DOMOVINA (*VODA - VESELJE in SOLZE*)

Prižgali smo iskrico upanja za naš lepši jutri

Sem devetošolec in ponosen na to, da živim v samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji. Neizmerno sem hvaležen vsakemu posamezniku, ki se je v 10-dnevni vojni proti JLA boril za vsak centimeter domače zemlje in svojim zanamcem od 7. julija 1991 zagotovil samostojnost v novi državi.

Moj domači kraj so Ravne na Koroškem, je Mežiška dolina, Koroška, ki leži na severu naše domovine, kjer so po prvi svetovni vojni potekali številni spopadi za severno ozemlje Slovenije. Franju Malgaju in njegovim borcem je uspelo osvoboditi Mežiško dolino izpod avstrijskih rok. Prav tako so se pri nas zaključili zadnji boji druge svetovne vojne, ki so se odvijali na Poljani 15. maja 1945, in boji za osamosvojitve Slovenije na Holmcu 1991. Tukaj so živeli moji predniki, danes živim tu tudi jaz s starši in sestro, sorodniki, prijatelji. Svoje odnose gradimo na razumevanju, povezovanju, sodelovanju, sobivanju, sožitju, solidarnosti, spoštovanju v družini in skupnosti. Že od Trubarja dalje nas druži skupni jezik, v našem okolju koroško narečje, ki ga skušamo ohranjati iz generacije v generacijo. Po svojih najboljših močeh znamo skrbeti za kulturno in naravno dediščino. Koroška je znana po Najeovski lipi, kjer se vsako leto ob dnevu državnosti na slovesnosti zberejo politiki in državljani z vseh koncev Slovenije. Kdo ne pozna zgodovinske pripovedke o Kralju Matjažu, ki spi v votlini pod našo goro Peco? Imamo najvišje ležečo cerkvico na Uršlji gori in najvišje ležečo kmetijo na Slovenskem pri Bukovniku pod Raduho, v bližini je tudi sakralni spomenik črne Marije (je ena redkih v Evropi) v cerkvi sv. Ane v Koprivni. Blizu državne meje z Avstrijo izvira Meža, ki si je utrla strugo po ozki dolini in nas osrečuje (sicer pa je v zgodovini že tudi pokazala svoje zobe).

Naša država je majhna, a ima kljub temu ogromno bogastva (gore, gozdove, rudnike, morje ... pridne, delovne in pametne ljudi). Vse to so omenjali že Valvasor v Slavi vojvodine

Kranjske, razsvetljenec Valentin Vodnik v pesmi Dramilo, Prešeren pa je v sedmi kitici Zdravljice, ki je bila leta 1990 izbrana za slovensko himno, že v času romantike izpostavil enakopravnost narodov, prijateljstvo in bratstvo. Vse Slovence poleg himne in slovenskega jezika družita državna zastava ter državni grb (le-ta predstavlja nebo, morje in najvišjo goro Triglav). V občinskem grbu Raven na Koroškem pa imamo lipo, ki je simbol slovenstva. S tem lepo zaokrožujemo skrb za ohranjanje dediščine.

Voda - nepogrešljiva, neizmerno bogata ter osnovna sestavina vseh živih organizmov na svetu. Brez nje si življenja ne predstavljam. Njeno pomanjkanje ali izobilje lahko povzroči resne probleme, in sicer vse od naravnih do gospodarskih in posledično do družbenih katastrof. Brez nje bi bil naš planet pust in nerodoviten. Rože bi ovenele, živali bi poginile od žeje, ljudje bi si izmenjavali kri za vodo. Vsakdanje opravke: kot so umivanje, pitje, kuhanje, čiščenje, zalivanje ... bi bilo brez vode enostavno nemogoče. Zato moramo na to dobrino skrbno paziti in z njo odgovorno ravnati. Reke, jezera, morja in oceani so poleg domačega habitata številnim vrstam živali eni glavnih regulatorjev temperature, ki vpliva na globalno segrevanje in učinek tople grede, je glavni sestavni del vodnega kroga ter skrbi za število padavin, ter vpliva na podnebje, ki jih pogosto ustvarjajo morski tokovi. Ti se vijejo okoli Zemlje, morski organizmi pa s pomočjo fotosinteze ustvarjajo kisik. Rečemo, da voda prinaša srečo in radost v družbo in naravo, da je eden najpomembnejših dejavnikov vsakdanjega življenja. Ne smemo pozabiti na poletne dni. Ko nam je vroče, skočimo v kakšno jezero ali reko, da se ohladimo, ali gremo na počitnice na morje (plavamo, se potapljam, deskamo ...). Pozimi uživamo v različnih aktivnostih na snegu in ledu (smučanje, drsanje, bordanje, plezanje po ledenikih ...). Je pa voda tudi zelo pomembna za naše dobro počutje - zdravje, za varnost na kemijski ravni in v vsakdanjiku. Sam se z njo srečujem na številnih poteh v življenju, vse od vode v kozarcu, do plavanja in potapljanja v termalni ali morski vodi.

Voda je tudi osnova za gašenje in krotenje ognja. V te namene so jo uporabljali že v prazgodovini, danes pa je glavno sredstvo gasilcev, ki nas ščitijo pred razbesnelimi plameni v primeru nesreč. Na žalost torej ne prinaša samo bogastva in dobrote. To je daleč od resnice. Njeno prekomerno izobilje prinese različne probleme. Te smo v Sloveniji nazadnje doživeli avgusta 2023, ko so poplave najbolj opustošile Dravsko, Mežiško in Savinjsko dolino. Voda nam je podirala in odnašala mostove, rodovitno prst, hiše ter nevarne kemikalije, odplake in strupene kovine. Bili smo brez nje, morali smo jo prekuhavati, nismo mogli oprati svojega perila, pri osebni higieni smo morali enako paziti na porabo. Iz lastne izkušnje naj povem, da je bilo zelo hudo. Tolažil sem se z mislijo, da je drugod še huje in da smo v delu mesta, kjer živim, imeli veliko srečo in ostali na suhem.

Na Koroškem so se prebudili hudourniški potoki, ki niso nikomur prizanesli. Običajne prijazne vode so se razbesnele. Konkretno največjo škodo je utrpela Črna na Koroškem z okolico, prav tako desni breg reke Meže v Mežici, večji del v okolici centra Prevalj je zalila

reka, hiše so bile napolnjene tudi s podtalnico. Na žalost je odneslo stanovanjsko hišo in mnoge spodkopalo, da niso več primerne za bivanje. Podobno je bilo v centru Raven, vse je bilo v blatu in vodi, ostali smo brez kulturnega centra. Ljudje so v tistih tragičnih trenutkih stopili skupaj, nesebično pomagali drug drugemu z delom, s hrano, z orodjem, besedo - dobrimi deli, kar so pač premogli. Tudi manjša in večja podjetja so utrpela ogromno materialno škodo. Še danes se poznajo posledice, a moramo živeti dalje.

Teh trenutkov in dni ne bom nikoli pozabil. Cela dolina in država je bila eno, dihali smo drug z drugim, združili smo se, izkazali solidarnost, sočutje ... Vsi v naši družini smo pomagali čistiti in urejati opustošeno okolico. Te poplave lahko metaforično primerjamo s solzami žalosti, saj so povzročile stisko ljudem in živalim, ki so izgubljali domove in naravne habitate, danes pa jih kljub pomoči države, požrtvovalnih gasilcev in vojske ter EU staremu življenju ne morejo vrniti, ker je še vedno premalo denarnih sredstev. Država je sicer uvedla solidarnostni prispevek, a se ni najbolje izšel. Premnogi še čakajo, da se njihove življenjske razmere ustalijo, a grenak priokus in strah pred naravnimi katastrofami bo ostal v vsakomer od nas. Na lastni koži smo okusili, kako hitro se življenje obrne na glavo, da le gledamo in strmimo, kako smo nemočni proti naravi. Voda je osnovni gradnik življenja, z njo bi morali ravnati spoštljivo in odgovorno, drugače bomo kaj kmalu spet občutili base matere narave.

Vem, da so 'apokalipse' del našega življenja. S skupnim znanjem in z negovanjem pravih vrednot, usmerjenih k solidarnosti, vzpostavljanju miru, z ljubeznijo do doma, domovine in svojega jezika, kulture, dediščine ... plemenitimo življenje in sobivanje. Zavedam se, da sem le del skupnosti, a mislim, da lahko s svojimi dejanji in osveščenostjo vplivam na ljudi okoli sebe ter s tem pripomorem k boljši prihodnosti človeštva na Zemlji. Naj se v slehernem posamezniku prižge iskrica upanja ...

Voranc Ogris, 9. razred

Voranc, ČESTITAM(o)!

Nejc Peršak, 7. b

Voranc in Nana Ogris sta sodelovala na **osrednji slovesnosti občin Mežiške doline ob državnem prazniku – dnevu upora proti okupatorju**. Letošnja prireditev je potekala v četrtek, 25. aprila 2024, ob 18. uri, v prostorih Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika na Ravnah na Koroškem.

Vanja Benko, učiteljica

Ožbej Gradišnik, 9. b

Eman Horozović, 7. a

Tjaša Večko, 9. a

Vita Cesar, 9. a

Elhame Bajrami

Elhame Bajrami, 8. a

Ožbej Gradišnik, 9. b

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Binea Dolinšek, 9. c

Ožbej Gradišnik, 9. b

17. in 18. maj 2024 – 43. SREČANJE ŠOL S PREŽIHOVIM IMENOM na Jesenicah

Naslov: *In vendar je (svet) pisan in lep*

Naslednje leto je srečanje v Mariboru, leta 2026 pa pri nas na Ravnah na Koroškem.

Na prvomajski dan se zgodaj zbudimo vsi,
delavci roke v enotnosti podajo si,
ponosno praznujemo praznik dela vsi.
Sončni žarki nežno nas grejejo,
narava že cveti, ptički veselo pojo,
v parku smeh odmeva, glasovi se vijejo,
otroci se igrajo, baloni proti nebu poletijo,
v srcih naših upanja tlijo.
Delo in trud naš sta vsakdanji kruh,
vse težave in skrbi danes odložimo,
skupaj kot eno ob budnici stojimo.
Naj nas prvega maja praznična sila združuje,
naj praznik dela upanje v nas prebuja,
naj stopamo družno v svetlo prihodnost,
naj vsak človek končno najde svojo vrednost.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

Lena Merkač, 8. b

RAZUMEVANJE IN POMOČ KREPITA ČLOVEKA *ČRTICE Vorančevega in mojega ŽIVLJENJA*

Svet malega Voranca in Prežihov repertoar književnih del je pisan in lep. Bogastvo njegovih besed je pisano, kot so pisani pomladni in poletni travniki, kot je pisana mavrica lepih slovenskih in koroških besed. Pisatelj opisuje zelene gozdove, temačne grape, temne in svetle življenjske trenutke, otroke s soncem v očeh, solidarnost med ljudmi ...

Prežih je solidarnost izkazoval ljudem okoli sebe in jo vpletel v svoje črtice. V Solzicah je občutil materino stisko, ko je želela nesti solzice v cerkev, a jih ni bilo nikjer drugje kot v Peklu. Takrat se je žrtvoval zanjo, premagal strah pred globačo in jo osrečil s šopkom dehtečih šmarnic. V sliki Tri pisanke opiše, kako mali Voranc začuti stisko sirote in jo osreči z bogatejšo pisanko. Tudi v zgodbi Nagrada prikaže solidarnost, kako otrok zazna prizadevanje staršev za boljši jutri in jim po svojih močeh pomaga pri delu.

Mislim, da se solidarnost začne graditi v družini in mora biti temelj vsakega otroka. Družina je tista, ki nas usmerja, od najbližjih se učimo ter jih ves čas opazujemo. So naš navdih. Vsaj pri meni je tako (in podobne odnose sem spoznala, ko sem se sprehodila po Prežihovih besedilih). Spoštovanje je vodilo mojih staršev. Učijo in vzgajajo me, da sem prijazna in dam priložnost vsakomur, ki je del našega in mojega vsakdana. Medosebni odnosi ne morejo obstajati brez sodelovanja, solidarnosti, pomoči, podpore, razumevanja ... Z vsemi temi vrednotami bogatimo naše bivanje v družbi.

Do danes sem se skozi izkušnje in ob prebiranju različnih literarnih del že ogromno naučila. Lahko bi napisala svoje zgodbe o prijateljstvu, razumevanju, sodelovanju, prijaznosti in solidarnosti. Redno treniram smučanje in sem veliko odsotna v šoli in od doma. Vsak tak dan me oblikuje v samostojnejšo in odgovornejšo osebnost. Ker pa smo v skupini otroci različnih starosti, smo med seboj še bolj solidarni, se spodbujamo, si pomagamo. Neskončno sem hvaležna tistim sošolkam, ki mi v dneh, ko sem odsotna, nesebično pošiljajo zapiske in naloge, da sem z vsem na tekočem. Omogočajo mi, da sproti opravljam svoje šolske obveznosti. V vsakem trenutku se zavedam, da ne bi bila to, kar sem, če ne bi bila obkrožena s takšnimi dobrimi in nesebičnimi ljudmi. Hvaležna sem vsakemu posebej, tako kot je bila hvaležna Vorančeva mama, ko ji je sin podaril šopek solzic. Takrat je začutila njegovo žrtev. Jaz vem in čutim, kako se zame razdajajo moji domači. Tudi sama marsikdaj iztisnem iz sebe zadnje atome energije, da jih osrečim. V vseh nas je nekaj Voranca. Ne bom pozabila ponosnega maminega pogleda, ko sem letos prejela nagrado za perspektivno športnico naše občine. Spet dokaz, da delam dobro, da delam s srcem in z največjim veseljem ter zagnanostjo. In ko se vse to združi še s podporo družine, se vse splete v prelepo črtico. Pogled in nasmeh mojih staršev, ponos v mojem srcu, obkrožena s srečo in z zadovoljstvom. V mojih »črticah« življenja prevladujejo preprosti ljudje, družina, prijatelji. Sama ne pomagam na polju, pomagam pa pri mnogih drobnih opravilih, ki so prav

tako pomembna. Z njimi rada presenetim starše in jih razveselim. Unikatna so tudi moja darila. Ni treba veliko, važno je, da je srčno, včasih edinstveno. Smo pa v času lanskoletnih poplav družinsko priskočili na pomoč sorodnikom, ki so se znašli v stiski. Takrat sem doživljala neke vrste strah pred ponorelo naravo in spoznala, kako človek v trenutku postane nemočen, kako se ti zruši svet pod nogami. Ponovno sem se naučila, kako solidarnost krepi naše odnose in da iz malega zraste veliko. Tudi Vorančeva mati je sosedovim otrokom znala napolniti devžeje. En devžej in toliko sreče. Pomoč in razumevanje nas dela močnejše, nas krepi v vseh pogledih.

V katerem koli času in okolju živimo, vedno in povsod se naši odnosi vrtijo okoli razumevanja, medosebnih odnosov ... Vse to nas krepi in oblikuje.

Živa, iskrene čestitke.

Živa Rizvič, 9. razred

Modre SPOMINČICE me bodo vedno in povsod spominjale na Slovenijo
(na fotografiji pa je jetičnik, ki ga na hitro lahko zamenjamo s spominčicami).

Elhame Bajrami, 8. a

VSESLOVENSKI FOTOGRAFSKI NATEČAJ MLADOST NI NOROST

Sodelovalo je 25 učencev s 74 fotografijami. Rezultati natečaja bodo znani v mesecu septembru 2024.

Mentorica: Vanja Benko

Sodelovanje pri projektu Evropa v šoli

(Objavljamo Izakovo odprto pismo, s katerim se je z regijskega uvrstil na državni nivo.)

Ravne na Koroškem, februar 2024

Spoštovani in dragi bralci!

V tem pismu bi z vami rad delil svoje razmišljanje o našem sobivanju, sožitju, povezanosti ter solidarnosti v družini in svetu. Ohranjanje miru je bistvenega pomena za našo prihodnost. Vsi si želimo, da bi bili obdani s prijaznimi ljudmi, s katerimi bi lahko skupaj ustvarjali boljši jutri.

Vse se prične v družini. Le ta je temelj vsakega otroka. Družina je tista, ki nas usmerja, od najbližjih se učimo ter jih ves čas opazujemo. So naš navdih in zgled. Vsaj pri meni je tako. Spoštovanje je vodilo mojih staršev. Učijo me biti prijazen ter dati priložnost vsakemu, ki je del našega življenja. Babica me je kot malčka večkrat čuvala in me veliko naučila. Brala mi je pravljice, sestavljala sva puzzle, lego kocke, risala, pisala, raziskovala svet po atlasu. Dedek me je naučil uporabljati orodje, še vedno mu pomagam pripravljati drva, kositi in opravljati lažja opravila. Sedaj jima jaz pomagam pri sodobni tehnologiji, svetujem pri nakupu ali ju naučim uporabljati aplikacije na telefonu, urejati fotografije na računalniku ... Res se mi zdi pomembno, da tudi mladi pomagamo starejšim.

V šoli se srečujem z otroki iz različnih okolij, z različnimi navadami. Ker sem po naravi odprt, jim vedno rad priskočim na pomoč (posebej novemu sošolcu, ki ima težave z jezikom). Priznam, da je včasih kar težko jadrati v tako pisani družbi. Pa vendar je prijazna beseda tista, ki je razumljiva vsem, vsakemu poboža dušo. Vesel sem, če mi kdaj uspe nasmejati moje prijatelje, sošolce na šoli. Velikokrat se pogovarjam z mlajšimi, ker vem, kako dobro sem se počutil, če me je prijazno ogovoril starejši učenec. To pozitivno energijo poskušam prenašati tudi v športu. Sem smučar. V individualnem športu je včasih potrebno biti malo samosvoj, kar pa še ne pomeni, da si lahko nesramen, privoščljiv in žaljiv. Zmagovalec si lahko tudi drugače, a ne. Moja mama je bila najveselejša, ko so me na eni od letošnjih podelitev po tekmi (a nisem bil na stopničkah) proglasili za najprijaznejšega fanta. To je bila zanjo najlepša zmaga! Najbolj je tudi vesela, če s sestro ob koncu leta prineseva domov pohvalo za pomoč sošolcem ali za kakšen drug doprinos šoli ali razredni skupnosti. Takrat je res posebej ponosna.

V lanskem letu je oče moral službeno v Ukrajino. Ni mi bilo prijetno, ko smo se poslavljali, ker sem se zavedal, kam odhaja. Vsak dan smo se slišali in sem dobival informacije o sirenah sredi noči, v zgodnjih jutranjih urah, dopoldan, popoldan. Ne znam si predstavljati, kako se tam počutijo moji vrstniki. Ves čas so v pripravljenosti, da stečejo v zaklonišče, nikoli ne vedo, kaj bo naslednji dan, žalost in stres sta na vsakem koraku. Zakaj? Vsi otroci smo

se rodili s pravico do brezskrbnega otroštva, do izobraževanja, do vseh osnovnih življenjskih potreb. Mladi kričijo in hrepenijo po SVOBODI! Kakšno sporočilo nam dajejo vsi ti pomembni voditelji? Ne razumem zapletenih potez velikih politikov, vem pa, da se bom sam vedno zavzemal za enakost in mir. Korak za korakom. Tako se menda daleč pride. V šolah potrebujemo več pogovora o tem, kako moramo biti prijazni do vseh, kako moramo sprejemati drugačnost. Obstaja veliko različnih filmov, dokumentarcev o stvareh na te teme. Verjetno bi bilo potrebno vložiti veliko truda, da bi približali takšne vsebine nam mladim. Bi pa marsikomu pomagalo razumeti, da imamo vsi na svetu pravico do lepega in mirnega življenja.

Na koncu bom omenil še glasbo, ki je poleg športa moje veliko veselje. Z energičnim ritmom ter harmonično melodijo nam mladim lahko uspe marsikaj. V ritmu valčka se moramo zavrteti v igrivi svet, v ritmu koračnice moramo premagati vse težke trenutke ter se umirjeno, piano, piano pogovarjati vedno z vsemi in vsakomer.

Ugotavljam, da se v življenju vse vrti v nekem krogu in da SE DOBRO Z DOBRIM VRAČA.

Se še beremo, do takrat pa bodite lepo.

Izak Rizvič, 6. razred

Izak, iskrene čestitke.

V petek, 17. maja, je v veliki dvorani Druženega doma na Prevaljah potekala zaključna prireditev **BRALNE ZNAČKE - srečanje ZLATIH BRALCEV KOROŠKE**.
In kdo so naši letošnji nagrajenci?

Simona Grabner, knjižničarka

Hana Gerdej, 9. b

22. maja 2024 je v dopoldanskem času v KOK na Ravnah potekal zaključek projekta **Bodi kul, beri ful**. Udeležilo se ga je tudi nekaj naših zagrelih bralcev in bralk.

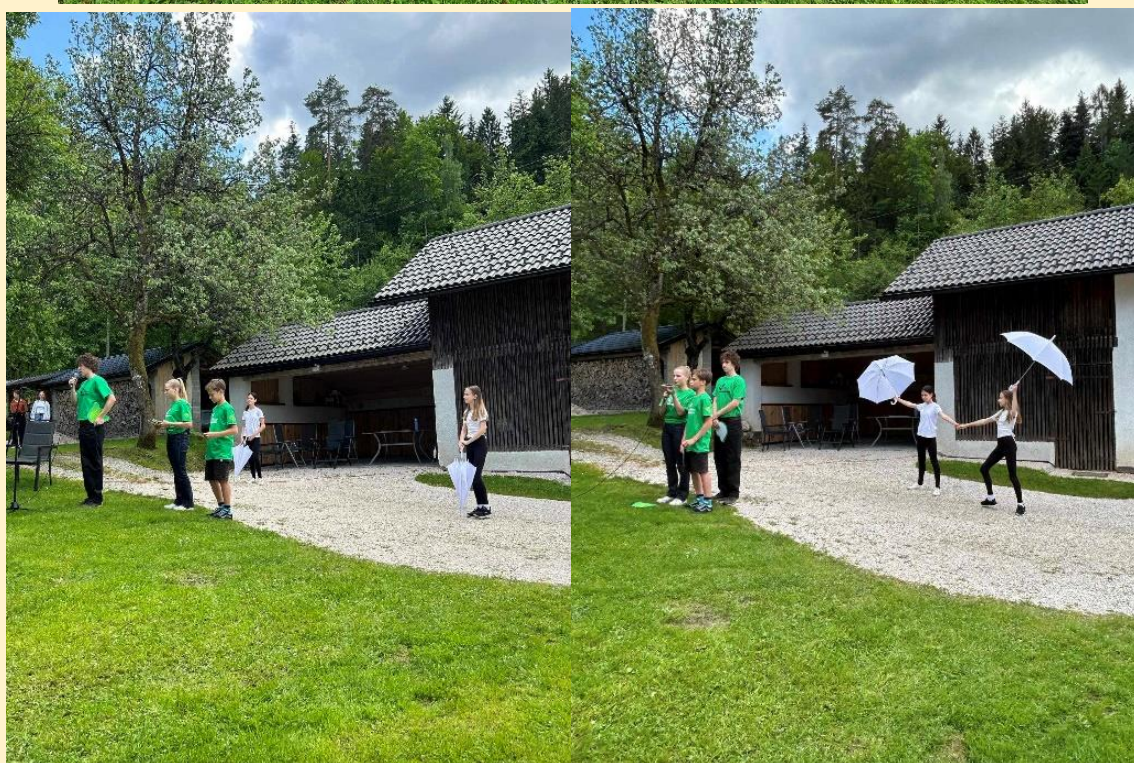
Simona Grabner, knjižničarka

Več o dogodku si lahko preberete na straneh

https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=834829932010986&id=100064519611191&mibextid=xfxF2i&rdid=npv7PHzNVUQULNbX.

**Petek, 24. maja, 10. FESTIVAL SOLZIC
(odprtje ob 15. uri v Podgori pri Kotnikovi bajti)**

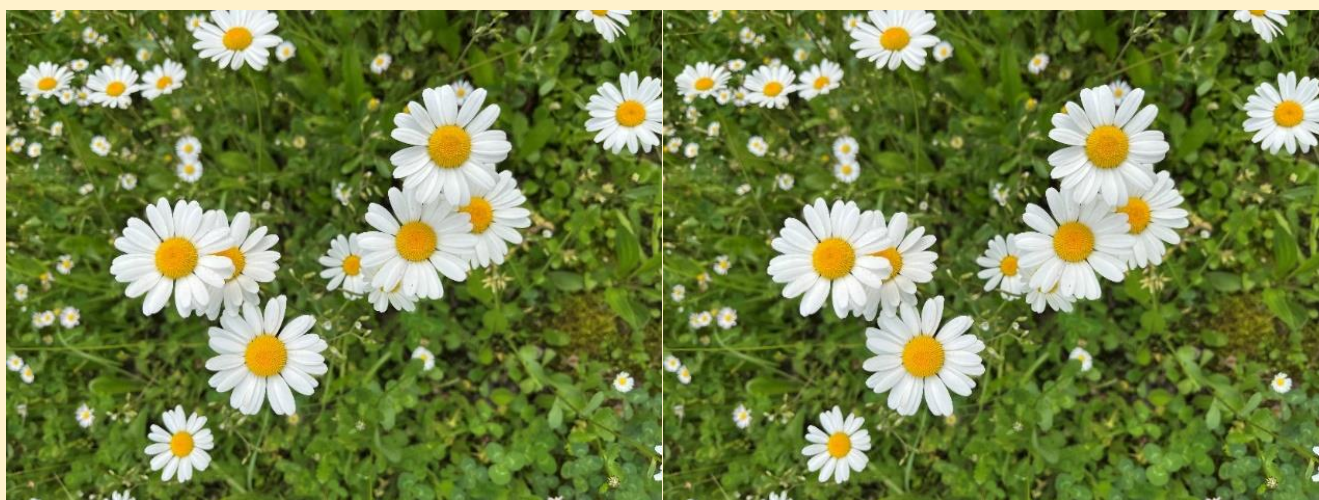
Ravenski prežihovci smo se skozi otroške oči z besedo, s pesmijo in plesom poklonili našemu/svojemu Prežihu.

Fotografirali: Vanja Benko in Mateja Čebulj, učiteljici

Binea Dolinšek, 9. c

Torek, 4. junij 2024, ZAKLJUČNA PRIREDITEV pod naslovom
OSREČUJ IN BODI SREČEN

**NOVO IN PREJŠNJE VODSTVO
NA KONCU ZAKLJUČNE PRIREDITVE 2024**

Fotografirala: Marija Mirnik, učiteljica

OBJEM je jezik, ki ne potrebuje besed,
zanj ne rabiš biti vseved.

OBJEM pove več kot milijon stavkov,
nikoli ne potrebuje popravkov.

OBJEM polni z ljubeznijo in veseljem naše srce,
da izpolnijo se ti vse skrite želje.

OBJEM je kot dotik, ki zdravi rane,
saj skrbi niso več znane.

OBJEM je darilo za vsak dan,
že v trenutku lahko zaljubimo se vanj.
V **OBJEMU** se rodi večnost, ki nikoli ne mine,
boljši je, kot vse rime.

OBJEM je kot čarobni dotik,
s svetom izgubi se stik.
V **OBJEMU** vedno najdeš svoj prostor na širnem svetu
in si v njem ujet kot na nebeškem izletu.

OBJEM je most med ljudmi,
ki želimo si ga vsi.
Ta trenutek poskušamo ohraniti za vedno,
zato le ponavljajmo ga redno.

OBJEMOV si želimo polno vrečo,
da zapolnimo srce s srečo.
OBJEM je kot dejanje,
ki prinaša sladke sanje.

Eva Krivograd Božinovska, 8. a

DEVETOŠOLCI SO RAZMIŠLJALI O DOMOVINI

Ponosna in hvaležna sem, da sem del svojega naroda in del naše kulture. Poleg vzponov in padcev smo Slovenci v preteklosti kljub svoji majhnosti dosegli veliko. Vesela sem, da sem del te celote.

Lara

Strinjam se, da moramo ohranjati in čuvati svoj jezik in našo tradicijo, da se ne pozabi.

Nik

Meni slovenski jezik pomeni veliko. Hvaležen sem, da so se naši predniki borili zanj. Vedno, ko pomislim, kako se Slovenci trudimo, da ohranjamo svoj jezik, me pogreje pri srcu. Najbolj všeč mi je, da smo Slovenci prijazni in dobrosrčni. Lepo se mi zdi, da ohranjamo svojo dediščino.

Ožbej

Moj materni jezik je slovenščina in ponosna sem nanjo. Slovenija je znak ljubezni in samostojnosti.

Klara

Moja država Slovenija si zasluži spoštovanje zaradi svoje zgodovine in kulturne dediščine. Ponosni smo na svoj jezik in naše prednike.

Grega

Meni slovenski jezik pomeni svobodo in moč. V Sloveniji sem doma, je moja domovina, tu sem odraščala in ponosna sem na našo samostojnost.

Katrin

Domovina in slovenski jezik mi veliko pomenita. Na Koroškem živim že trinajst let in ne vem, kaj bi brez svojega kraja in prijateljev, ob katerih odraščam. Naša Koroška je lepa dežela, lepa je tudi naša koroška govorica.

Žan

Naš jezik se mi zdi čudovit, a hkrati težak. Ponosna sem nanj in na našo kulturno dediščino. Vse moramo znati ceniti in vzdrževati, da bomo živeli v lepem in mirnem okolju, kjer se bomo dobro počutili.

Alja

Ožbej Gradišnik, 9. b

DEVETOŠOLCI SO RAZMIŠLJALI TUDI O KONCU ...

Vsaka beseda ima svoj konec, vsak stavek, vsako življenje.

Amra

Vsak konec ima svoj začetek.

Qamile

Vsak konec odpira nove možnosti v življenju. Veselim se novih izkušenj, izzivov, znanj in prijateljstev. Veselim se prihodnosti in pustila se bom presenetiti.

Alja

Pesem o zvezdah, ki jo je napisal Tone Pavček, je v meni zbudila razmišljanje o začetku nekega novega obdobja in o koncu življenja.

Aldin

Vsega lepega in brezskrbnega je v življenju enkrat konec. In tako se počasi izteka naše osnovnošolsko obdobje. Kljub temu se veselim novega začetka, ko bom jeseni prestopil prag srednje šole.

Nik

V življenju nič ni večno. Če bi se vrnila v preteklost, bi kazalce zavrtela v drugo stran. Bolj bi se učila in poslušala, ne bi snovi in obveznosti prelagala na pozneje, delala bi sproti. Življenje je kot odprta knjiga. Vsako poglavje ima svojo zgodbo, a vsaka se enkrat konča.

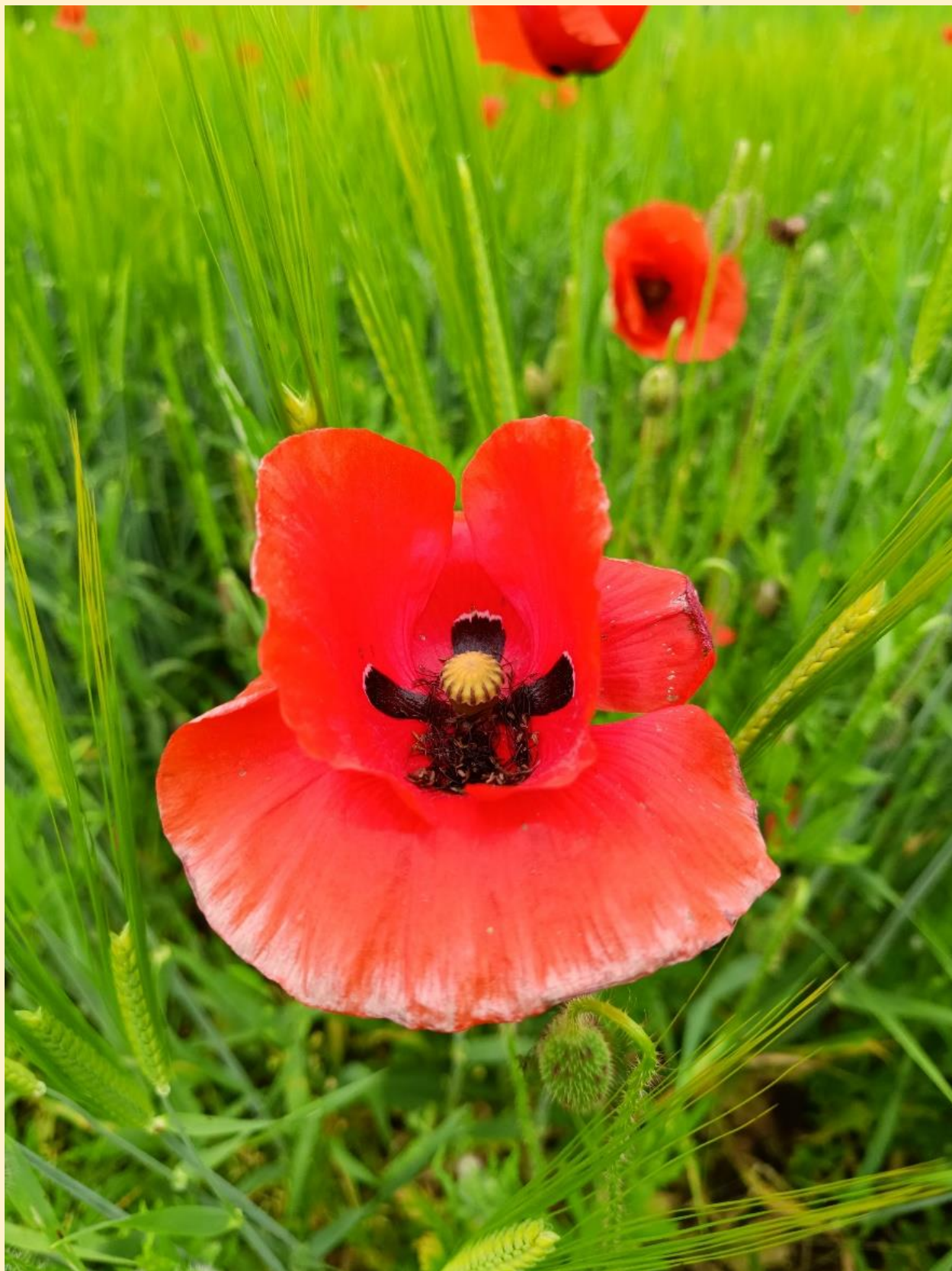
Hana

Bojim se koncev, da bi ostala sama.
Bliža se konec osnovnošolskega obdobja, konec devetega razreda,
ko bom stopila v novi svet brez starega reda.
Negotovost prevladuje nad mojimi čustvi.
Negotova sem glede vstopa v novi svet,
kjer ne bo nikogar, ki bi mi dal nasvet.
Vem, da bom zmogla.

Lara

Ožbej Gradišnik, 9. b

Matic Čuk Mikeln, 8. a

Lepe in brezskrbne počitnice vam želim(o).

Zbrala, uredila in oblikovala: Vanja Benko, učiteljica